

5.6.2. Tilbud m.v. til afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen

Afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen, bør efter regeringens opfattelse ikke have adgang til lige så vidtgående tilbud som afviste asylansøgere, der medvirker til udrejsen. Regeringen finder på den baggrund, at afviste asylansøgere, der ikke vil rejse hjem, heller ikke i fremtiden skal tilbydes anden aktivering end udførelse af opgaver på asylcentret.

Omvendt bør afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen, ikke fuldstændig afskæres fra tilbud, der kan forberede dem til at starte en ny tilværelse i hjemlandet og dermed motivere dem til at rejse hjem. Derfor finder regeringen, at afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen, og afviste asylansøgere, der medvirker hertil, skal have ens tilbud om undervisning.

Dog bør afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen, ikke tilbydes danskundervisning, eftersom danskundskaber typisk kun vil være en forudsætning for tilegnelse af færdigheder, der opnås i tilknytning til aktivering uden for indkvarteringsstedet.

Indkvarteringsoperatørerne skal tilrettelægge tidspunktet for undervisningen, således at der tages hensyn til tidspunkter, hvor asylansøgeren måtte være pålagt at give møde hos politiet (meldepligt).

Afviste asylansøgere, der hidtil ikke har medvirket til udrejsen, skal, hvis de på et senere tidspunkt måtte vælge at medvirke, have de undervisnings- og aktiveringstilbud, som tilbydes asylansøgere, der medvirker til udrejsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31-40 og 47.

6. Justering af selvforsørgelseskravet i udlændingelovens § 9, stk. 5

Efter udlændingelovens § 9, stk. 5, skal ægtefælle-sammenføring, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, i en periode på 1 år inden tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen og frem til meddelelsen af opholdstilladelsen ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven

Bestemmelsen blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.).

Formålet med bestemmelsen er så vidt muligt at sikre, at alle udlændinge, der kommer til Danmark, er selvforsørgende. En herboende ægtefælles mulighed for at bidrage til den udenlandske ægtefælles integration i samfundet og på arbejdsmarkedet vil være bedre, hvis den herboende selv er i arbejde og har været det igennem en periode.

Ved anvendelsen af bestemmelsen er der konstateret visse utilsigtede og u hensigtsmæssige virkninger, der i administrationen har givet anledning til nogle justeringer. Disse justeringer er meddelt Integrationsudvalget den 30. august 2005 (UUI alm. del – bilag 132). Det foreslås, at bestemmelsen præciseres i overensstemmelse med gældende administrativ praksis. Der henvises til afsnit 6.1. og 6.2.

For at styrke sammenhængen mellem regeringens forskellige indsatsområder foreslås en yderligere justering af bestemmelsen, således at visse ydelser, der har til formål at indsluse eller fastholde personer på arbejdsmarkedet, samt supplerende ydelser til brøkførtidspensionister ikke er til hinder for familiesammenføring. Der henvises til afsnit 6.2.

6.1. Den tidsmæssige grænse for anvendelse af bestemmelsen

Efter formuleringen af udlændingelovens § 9, stk. 5, regnes den periode, hvori den herboende ægtefælle ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven fra 1 år forud for indgivelse af en ansøgning om ægtefællesammenføring.

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår det, at kravet om, at den herboende person ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal være opfyldt i hele 1-årsperioden og fortsat skal opfyldes i perioden efter tidspunktet for ansøgningens indgivelse og frem til tidspunktet for meddelelsen af opholdstilladelsen. Der henvises til lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.), side 54.

Integrationsministeriet har anlagt den praksis at anse betingelsen med hensyn til modtagelse af offentlige ydelser for opfyldt, når der på afgørelsestidspunktet er forløbet mere end 1 år, siden den herboende ægtefælle har modtaget offentlig hjælp. Denne praksis er meddelt Integrationsudvalget den 30. august 2005 (UUI alm. del – bilag 132).